

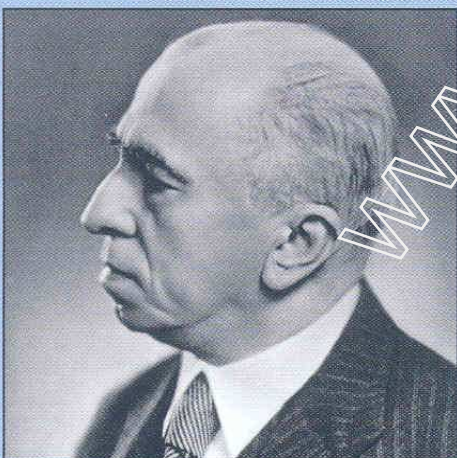
Tomáš Garrigue Masaryk
(7. 3. 1850–14. 9. 1937)

Filosof, sociolog, pedagog, politik a státník. Od roku 1897 řádný profesor filozofie na české universitě v Praze. Autor mnoha spisů jako například *Rusko a Evropa*, *Česká otázka*, *Ideály humanitní* a *Problém malého národa*. Od února 1916 předseda Národní rady Československé. 30. 5. 1918 podepsal Pittsburskou dohodu o společném státu Čechů a Slováků. 1918 zvolen prvním prezidentem Československé republiky, po ní i v letech 1920, 1927 a 1934. V prosinci roku 1935 abdikoval. Po roce 1918 nebyl členem žádné politické strany. V průběhu svého veřejného života si udržel svou přirozenou mravní autoritou.

Edvard Beneš
(28. 5. 1884–3. 9. 1948)

Professor sociologie na Filosofické fakultě Univerzity Karlovy. Spolupráce s Tomášem G. Masarykem. Stal u zrodu *Společnosti národů* a významně se podílel na její činnosti. Tvůrce československé zahraniční politiky v meziválečném období i za 2. světové války a těsně po ní. 14. 12. 1935 zvolen prezidentem, v září 1938 pod nátlakem přijal mnichovský diktát, v říjnu 1938 abdikoval a emigroval do Londýna, kde v roce 1940 vytvořil exilovou státní reprezentaci. Po válce potvrzen prezidentem, v roce 1946 zvolen. V únoru 1948 podlehl komunistickému nátlaku, odmítl podepsat novou ústavu a v červnu 1948 abdikoval.

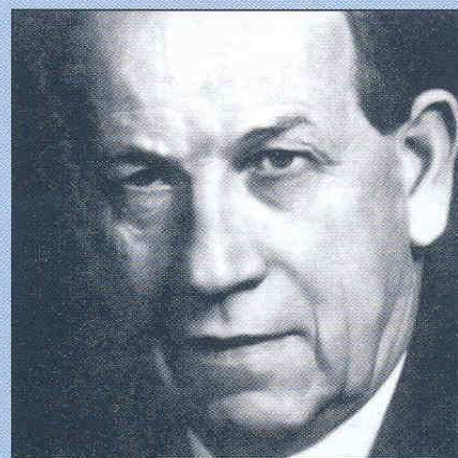
Emil Hácha
(17. 7. 1872–1. 6. 1945)

Právník, v roce 1938 zvolen prezidentem, od roku 1939 státní prezident Protektorátu Čechy a Morava. V březnu 1939 podepsal v Berlíně pod Hitlerovým nátlakem soublas s německou okupací. Posléze se stal pasivním nástrojem německé okupační politiky. V květnu 1945 zatčen. Zemřel ve vězenské nemocnici.

Klement Gottwald
(23. 11. 1896–14. 3. 1953)

V květnu 1921 se účastnil založení Komunistické strany Československa. Prezidentem ČSR zvolen v letech 1948 až 1953. Usiloval o stalinský model komunistické diktatury a nastolení totalitního režimu. Nese hlavní odpovědnost za nezákonnosti, zvláště a policejní i justiční teror konce čtyřicátých a začátku padesátých let.

Antonín Zápotocký
(19. 12. 1884–13. 11. 1957)

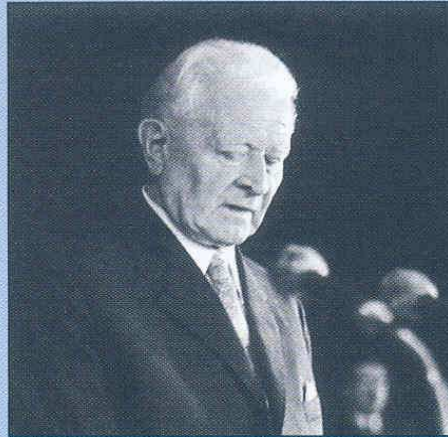
Pracoval v Rudých odborech a od roku 1928 ve výkonném výboru Rudé odborové internacionály. Za 2. světové války vězněn v koncentračním táboře. Po válce stál v čele odborového hnutí. V letech 1948–1953 předseda vlády, 1953–1957 prezident. Za jeho vlády pokračovaly nezákonnosti a totalitní praktiky.

Antonín Novotný

(10. 12. 1904–28. 1. 1975)

Od roku 1921 člen KSČ, za 2. světové války vězněn v koncentračním táboře. V letech 1957–1968 zvolen prezidentem. Podílel se na nezákonnostech v padesátých letech, v 60. letech brzdil revizi politických procesů a rehabilitace. V roce 1968 na nátlak veřejnosti rezignoval na všechny své funkce.

Ludvík Svoboda

(25. 11. 1895–20. 9. 1979)

Za 1. světové války příslušník československých legií v Rusku. 1939 emigroval do Polska a posléze do SSSR, kde se stal v roce 1942 velitelem československých vojenských jednotek. Po válce v letech 1945–1950 ministr národní obrany, v únoru 1948 podpísl komunistický puč. Prezidentem byl v letech 1968 až 1975.

Gustáv Husák

(10. 1. 1913–18. 11. 1991)

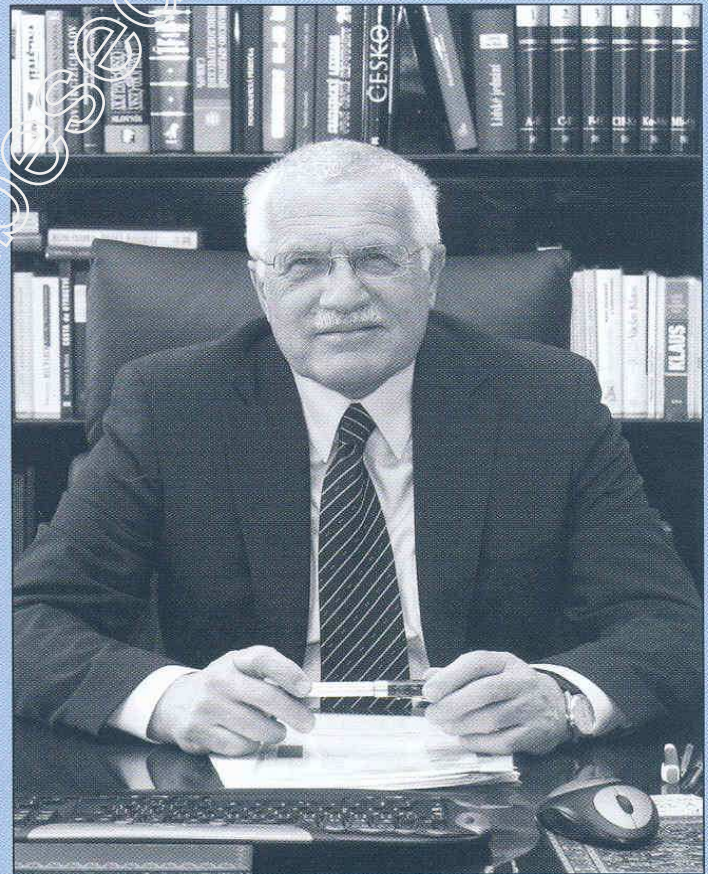
Slovenský politik. Po roce 1945 připravoval československou komunistický převrat, jehož se stal v únoru 1948 hlavním exponentem. V roce 1951 zatčen a odsouzen k doživotnímu žaláři. V roce 1960 amnestován. Po okupaci Československa (1968) hlavní reprezentant brežněvovské linie. Prezidentem byl zvolen v letech 1975–1989.

Václav Havel

(*5. 10. 1936)

Polítk a dramatik. V šedesátých letech pracoval v Divadle Na Zábřehdi. Po roce 1968 byl donucen z divadla odejít. Poté pracoval jako dělník a současně se věnoval autorské tvorbě a občanským aktivitám. Stal se spoluzakladatelem a signatářem Charty 77. V 70. a 80. letech několikrát vězněn. V listopadu 1989 se stal vůdčí osobností opozice. V prosinci téhož roku zvolen prezidentem ČSSR, opakovaně v červenci 1990. V únoru 1993 zvolen prezidentem České republiky, opakovaně 1998–2003. Mezi jeho síťejní literární díla patří dramata *Zahradní slavnost*, *Vyrozumění*, *Audience*, *Vernisáž*, *Largo desolato*, *Pokoušení*, *Asanace* a *Odcházení*, eseje *Slovo o slavu*, *Moc bezmocných*, *O lidskou identitu* a korespondence z vězení *Dopisy Olže*.

Václav Klaus

(*19. 6. 1941)

Ekonom a politik. Spoluautor modelu transformace české ekonomiky po roce 1989, zastáncé přechodu k tržnímu hospodářství. V letech 1963–1970 působil jako vědecký pracovník Ekonomického ústavu Československé akademie věd, 1987–1989 pracoval v Prognostickém ústavu ČSAV. Spoluzakladatel a předseda Občanské demokratické strany. V letech 1989–1992 ministr financí, 1992 předseda vlády v rámci federace, 1993–1997 předseda vlády samostatně České republiky. V roce 2003 zvolen prezidentem, opakovaně 2008. Je autorem řady publikací jako například *Cesta k tržní ekonomice*, *Ekonomická věda a ekonomická reforma*, *O tvář ztrátka*, *Makroekonomická fakta české transformace*, *Modrá, nikoli zelená planeta*.